

ÇAM ALTINDAN NOTLAR

HEYBELİADA ORTAOKULU ÖĞRENCİLERİ

İSTANBUL - ADALAR
İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

İSTANBUL
İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

TÜRKİYE
YÜZYILI

100 EĞİTİMİN
YÜZYILI

İSTANBUL - ADALAR
İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

*Bu kitap, İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü'nün
GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ kapsamında,
HEYBELİADA ORTAOKULU
öğrencileri tarafından yazılan ve
komisyonca uygun bulunan eserler alınarak hazırlanmıştır.*

İSTANBUL, MAYIS 2025

İMTİYAZ SAHİBİ
Mustafa ÇUBUK

SORUMLU MÜDÜR YARDIMCISI
Ozan YÖRÜK

EDİTÖR ve DİZGİ
İlknur YEŞİLMEN

İçindekiler

KİTAP KOMİSYONU ve KÜNYE.....	1
SUNUŞ	2
YALANCI YILDIZ	3
ÖZLEM	4
MERT'İN HAYALLERİ	5
MASMAVİ GÖZLERİ	6
LABİRENT MACERASI	7
AZMİN ZAFERİ	8
12 MART	9
AFFEDEMEM.....	10
SOSYAL MEDYA	11
AİLE	12
İNSANLARIN KENDİLERİNİ BİRİSİNİN YERİNE KOYMASININ ÖNEMİ.....	13
SOSYAL MEDYA	14
AİTLİK.....	15

Heybeliada Ortaokulu

İmtiyaz Sahibi	: Mustafa ÇUBUK - Okul Müdürü
Yazar	: Heybeliada Ortaokulu Öğrencileri
Koordinatör	: Ozan YÖRÜK
Komisyon Üyeleri	: Ozan YÖRÜK(Md.Yrd.) Nazlı İŞGÖREN (Türkçe Öğrt.) Ramazan ENGÜR (Türkçe Öğretmeni)
Genel Yay. Koord.	: Ozan YÖRÜK (Md. Yrd.)
Editör	: Ozan YÖRÜK (Md.Yrd.)
Genel Görsel Tasarım	: Beyhan ARSLAN (Görsel Sanatlar Öğrt.)

Sunuş

Ziya GÖKALP'in 7 yaşında kitap koleksiyonuna başladığını bilir misiniz? **Behçet NECATİGİL** ise mini mini bir çocukken bir dergiye şiirlerini gönderir, telif hakkı olarak da bonbon şekeri aldığını söyler. **Tarık BUĞRA** ilkokul üçüncü sınıftayken bilmecesini çözdüğü Çocuk Dünyası dergisinden dokuz kitap kazanır. **“Hayatımın dönüm noktalarından biri.”** diye tanımladığı bu ödül, küçük Tarık'ı çok heyecanlandırır, onun okuma macerasının başlamasını sağlar. Bu gibi örnekleri çoğaltmak ise muhakkak ki mümkündür.

Büyük yazarlarımızdan birkaç örnekle görebildiğimiz üzere çocukluk çağında sanat ve edebiyatla tanışan, heveslendirilen ve yeteneklerini sunmaya teşvik edilen çocukların ilgi ve istidadlarını artırdığını görüyoruz.

Eğitmciler olarak bize düşen görev çocuklarımızı sanat ve edebiyat sevgisi ile yetiştirirken okuyan, düşünen ve eleştiren bireylerin ortaya çıkmasını sağlamaktır. Umudumuz **“Çocuk Yazarlar”** projesi sayesinde öğrencilerimizin içindeki cevherin, geleceğin yazarları ve aydınları olarak geleceğe taşınmasıdır.

Başta öğrencilerimiz olmak üzere projede emeği geçen herkesi kutlar, muasır medeniyetlerin üzerinde bir medeniyet inşa etme hedefine yürürken bu çalışmanın minik de olsa bir basamak olmasını temenni ederim.

Mustafa ÇUBUK

Heybeliada Ortaokulu Müdürü

YALANCI YILDIZ

Gözlerin iyiydi, güneş gibi parlayan,
Yoksa yıldızların ışığını çalan mıydı?
Garlarda sabahladım senin için,
Benim hak ettiğim bu muydu?

Seni sevdim, artık yok oldu benliğim,
Kalmadı bende yana hiçbir kişiliğim.
Anla artık, bu son mısralarım,
Sevdiğimi duyurmak için avazım çıktığı kadar bağırdım.

Gözlerin kör etti beni, göremedim sahteliğini,
Bırak, benle benle benliğimi kalmadı zaten.
Ölüyorum mısralarımda ama biliyorum,
Çekip atacaksın beni kenara.

Berat AYDIN
8-A

ÖZLEM

Her şey geride kaldı,
Evim,köyüm,hayvanlarım.
Herkesin aklında kalan hatıralar,
Bana özlem olarak geri döndü.

Yeşiller, sarılar, maviler;
Analar, babalar, arkadaşlar,
Hepsini geride bıraktık,
Bir daha geri dönemedik.

Her şey orada kaldı,
Tek bende kalan şey vardı,
Göz yaşlarım orada kaldı,
O da annemin dualarıydı.

Beni beklemeyin,
Geceden yine gündüze,
Gündüzden geceye devam edecek,
Bu hayat böyle sürüp gidecek.

Büşra KINA
8-B

MERT'İN HAYALLERİ

Mert, 12 yaşında, hayal kurmayı çok seven bir çocuktur. Her gün okuldan sonra odasında sessizce oturur ve gözlerini kapatarak geleceği hakkında düşünürdü. Birçok farklı hayali vardı ama hepsi bir şekilde ona umut veriyor, geleceğe dair bir şeyler hayal etmek onu mutlu ediyordu. Mert'in en büyük hayali, bir gün futbolcu olmak ve dünyaca ünlü bir takıma transfer olmaktı. Ama bu sadece bir hayal değildi. Her gün okuldan sonra arkadaşlarıyla birlikte futbol oynarken, o futbol sahasında nasıl oynayacağını hayal ederdi. Antrenman yaparken, "Bir gün büyük bir futbolcu olacağım, o yüzden her gün daha iyi oynamalıyım." diye kendi kendine söylenirdi.

Okulda matematik dersinden pek hoşlanmıyordu çünkü rakamlar ve formüller ona biraz karmaşık geliyordu. Bir gün öğretmeni ona: "Futbolcu olmak istiyorsan sadece futbol oynamak yetmez, matematik ve diğer derslerinde de iyi olmalısın, çünkü futboldan daha önemli dersler var." demişti. Mert, düşünüp karar vermiş ve iki işi de aynı anda iyi şekilde yürütmeye başlamıştı.

Bir gün, mahalledeki futbol kulübü bir seçme düzenleyeceğini açıklamış. Mert, bu fırsatı kaçırmamak için daha çok çalışmaya karar verdi, ancak sadece futbol oynamakla kalmayıp, bir yandan da derslerinde iyi olmaya çalışıyordu. Seçim günü geldi çatı ve çok heyecanlıydı. Ama uzun zamandır yaptığı antrenmanlar ve derslerindeki disiplin sayesinde başarılı oldu. Kulüp yöneticileri ona, performansının çok iyi olduğunu ve takıma almak istediklerini söylediler. Mert mutluluktan havalara uçtu. Ama öğrendi ki, hayal gerçekleştirmek aynı zamanda sabır, azim ve disiplinle olur.

Nihat Emir ÖZEYRANLI
6-A

MASMAVİ GÖZLERİ

Masmavi gözleri görsen, o kadar güzel ki...
Bir gülümsemesi dünyalara bedel.
Kalbi o kadar temiz ki,
Kuşlar arkasından öter.

O gözlerinin içiyle bir kere gülsen,
İnsan başka ne ister?
Rüya gibi karşımda dururken
Keşke bana bir gülsen...

Saçları o kadar güzel ki,
Güneş sönük kalıyor karşısında.
Masmavi gözleri en karanlık gecelerde,
Parıldıyor yanımda.

Havin Yağmur TAN
8-B

LABİRENT MACERASI

Bir gün dörtlü bir arkadaş grubu derslerini bitirdikten sonra akşam saatlerinde ormana gittiler. Bu arkadaş grubu Mehmet, Semih, Yaşar ve Burak'tan oluyordu. Bunlar ormanda gezinirken nlerini iki duvar arası farklı yönlere giden bir sürü yol görmüşler. Aralarından Semih arkadaşlarına dönüp: "Arkadaşlar buraya kesinlikle girmeliyiz." demiş. İlk başta akıllarına yatmasa da kabul etmişler.

Herkesin yüreği ağzında tam içeri girerken arkadan çalı sesleri gelmiş. Zaten korkan Yaşar bu olay üstüne iyice korkmuş. Derin bir nefes alıp içeri girmişler. işte böylece maceraya başlamışlar. Hızlıca eğlenerek koşa koşa giderken Mehmet: " Arkadaşlar sanırım kaybolduk." demiş.

Herkes Mehmet 'e bakmış. Tam ne yapacağız derken arkadan bir kıkırdama ve ses gelmiş. Burak donuk bir yüzle ve titreyen sesiyle: "Hey kim var orda, kimsen hemen ık!" diye bağırmış. Kim olduğu bilinmeyen kişi onları korkutacak sesler çıkarmış. Heps i çığlıklar içinde kaçışmaya başlamışlar. Sakinleştiklerinde birbirlerinden uzaklaştiklarını fark etmişler. Burak çok acıktığını fark etmiş. Annesinin ona hazırladığı erzağı çıkarmış. Tam

yiyecekken aklına bir fikir gelmiş. Ekmek kırıntılarını her ilerlediği yere atıp hem yolunu kaybetmeyecekmiş hem de arkadaşlarının onu bulma şansını arttıracakmış. Burak ekmek kırıntılarıyla, Mehmet ise ddkle birbirilerini buldular. Uzun bir aramadan sonra arkadaşları Semih'i de bulmuşlar. Semih zaten en başından beri arkadaşlarını ormanda bekliyormuş. Herkes oturup olanları anlamaya çalışmışlar. Arkalarından

polisler çıkagelmiş.

Polisleri gören arkadaşlar çok rahatlamışlar.

Polisler:

"ocuklar hava karadı bu saatte ne işiniz var burada?" diye sormuşlar. Olanları anlatan Burak'ı dinleyen

polisler şaşırmışlar ve

"Eskiden buralarda kayıp bir ocuk vardı,

bu efsaneden yararlanan

gençler sizin gibi çocuklara şaka yapıyorlar." demişler.

Herkes evine dönmüş. Aileleri onlar için çok endişelenmiş. Akşam haberlerinde ise aileler ve çocuklar aynı gün içerisinde bunu yaşayan ilk kişiler olmadıklarını, üç arkadaş grubuna daha bunların yapıldığını öğrenmişler ve bunları yapan kişiler sonsuza kadar merak konusu olmuş.

Ahmet Efe YALKIN

6A

AZMİN ZAFERİ

Ayşe, yemyeşil bir köyde yaşayan, 12 yaşında, pırıl pırıl gözlü bir kızdı. Kalbi kıpır kıpır atan Ayşe'nin en büyük ve en parlak hayali, rengârenk bir bisiklete sahip olmaktı. Köydeki diğer çocuklar, rüzgâr gibi bisikletleriyle gezerken, Ayşe onlara iç geçirerek bakardı. Ailesinin durumu çok iyi değildi, o bisikleti almak neredeyse imkânsızdı, ama Ayşe pes etmeye niyeti yoktu. Yatağa yatar, gözlerini kapar ve bisikletle köyün sokaklarında uçtuğunu hayal ederdi. Umut, onun sihirli gücüydü.

Bir gün okulda bomba gibi bir haber yayıldı. "Geri dönüşümle hayata değer katmak" konulu muhteşem bir yarışma düzenlenecekti. Ayşe'nin gözleri parladı çünkü geri dönüşümle ilgili süper fikirleri vardı. Hemen kolları sıvadı ve işe başladı.

Eski gazete kâğıtları, pet şişeler ve karton kutulardan şahane bir kuş evi yaptı. Kuş evini gök kuşağı gibi renklerden yaptığı eviyle sundu. Kuş evinin nasıl yapıldığını anlatırken Ayşe, aynı zamanda jüriye de baktı. Onlar da bir o kadar heyecanlıydı ve karar zamanı gelmişti. Sonunda, yarışmanın birincisi Ayşe seçildi.

Ödül olarak istediği o güzel, rengârenk bisiklete kavuşmuştu. Artık o da bisiklete binebilecekti. Arkadaşlarıyla rüzgârı saçlarında hissedebilecekti.

Ayşe çok mutluydu ama kafasına takılan bir şey vardı: Köyde, bisikleti ya da eğlenecek bir şeyi olmayan çocuklar çok fazlaydı. O da bu geri dönüşüm konusunu anlatıp, çocukları ve arkadaşlarını hayallerine ulaştırdı.

Erva DURMUŞ
6-A

12 MART

Oniki Mart'ın öyküsü,
Bir askerin öyküsü,
Mehmet Akif'in sözü,
İstiklal Marşı'nın kabulü...

Askerin yırtık gömleği,
Kalbinden geçmiş mermisi,
Savaşırken kırmış olduğu kemiği,
Vatan sevgisiyle dolu kalbi...

Askerin elindeki kan,
Şehitlerini bir güzel an.
Her yerde duman,
Bu öykü dillere destan.

Kerim Erdem ÖZVEREN
8-B

AFFEDEMEM

Baktı mı bir gün hayata bakar gibi,
Ölüye benzerdi gözleri.
İçindeki son çırpınışları,
Tutamazdı hayatı besbelli.

Güneşin altında nasıl parlıyor?
Güneşle aynı renk saçları,
Işığı insana hayat verirken,
Yakar bir anda.

Bir çiçek gibi kararsız sözleri,
Ne istediği belli değil ki.
Bir gün siyah sözleri,
Beyaz düşüncelerle son verilmeli.

Karnımdaki kelebekler yokken,
Hayat benden ne bekler?
En olumsuz düşleri,
Alıp kafamın içinden götürebilsen.

Elena YILMAZÇELİK
8-B

AİLE

Aile, çok geniş bir kavramdır bence; çünkü aile, bir arkadaş grubu, bir mekân, kendiniz ya da tek kişi olabilir. Bazen insanlar size annenizin, babanızın göstermediği sevgiyi, vermediği değeri, tebrik etmedikleri başarılarınızı tebrik ederler. Bence en çok da bu kırar insanı çünkü ailesinden sevgi görmemiş insan, ona yapılan ve söylenilen tüm sözlere öyle mutlu olur ki anne ve babasından da duymak ister.

Anne ve babanın arasındaki ilişki kötüyse bu en çok çocuğa yansır. Çocuk sevgisiz büyür, her ne kadar önüne yemek konulsa da insan sevgisiz yapamaz ya da bazen sadece anne ve babanın baskısını üzerinde hissetmek ister. Çünkü sizinle konuşmalarının tek yolu budur. Bir yemek masasında Anne ve Baba olmadan oturmak seni üzebilecek bir şey gibi gözükmese de insanın üzerinde bıraktığı etki çok kalıcıdır. İnsanın; sevdikleri gitmesin, onu bırakmasınlar diye çabası da buradan kaynaklanır bence. En çok da o çabalar arkadaşlık ilişkilerinde vardır. Çünkü çocuğun aklında sadece arkadaşının onu ne zaman sevmeyi bırakacağı vardır.

En başta söylediğim: “Aile çok geniş bir kavramdır.” sözü kişiden kişiye değişecektir. Aslında öyle sanmamızın nedeni; aileden aile sevgisini almayıp rastgele insanlardan almamızdır. Keşke aile geniş bir kavram olmasa, ailenin verdiği sevgiyi kimse veremese, aile hep eşsiz olsa.

Ece GÜLENER
8/B

EMPATHY

İnsanların kendilerini birisinin yerine koymasının önemi şudur: Biz insanları kırdığımızda, onlara karşı kötü davrandığımızda veya üzücü bir şey dediğimizde, onların bu şeylere karşı ne hissettiklerini anlamamız

gerekiyor. Yani şunu düşünmemiz gerekiyor: “Onun yerinde olsaydım acaba ben kendimi nasıl hissederdim?” Bu soru ile kendimizi onun yerine koymuş oluyoruz. Ancak bu şekilde karşımızdakinin hislerini anlayabiliriz.

Bizim iyi niyetle bile olsa yaptığımız şeylerin , karşımızdakini ne kadar ve ne şekilde etkilediğini bilemiyoruz.

karşımızdakinde onarılmaz etkiler bırakırsa?

İnsanların neye ne kadar üzülebileceğini kestirmek zor olur. Bunu her zaman anlamayabilirsiniz, çünkü sizin

karakteriniz onunla aynı değil. Bunun için konuşmadan yahut bir davranışta bulunmadan önce çokça düşünmeliyiz.

Sözlerimin kısaca özü şudur: Adımlarımızı bolca düşünerek atmak, karşımızdakilere anlayışla yaklaşmak ve farklılıklara

duyarlı olmak toplumsal yaşamın zorunluluklarıdır.

İNSANLARIN KENDİLERİNİ BİRİSİNİN YERİNE KOYMASININ ÖNEMİ

Deniz ALVAZOGLY
8-B

Ya bizim için basit bir şey,

SOSYAL MEDYA

Günümüzde insanların çoğu vakitlerini sosyal medyada harcar. Günün hepsini tiktok, instagram, gibi ağlarda takılarak geçirirler. Bu yüzden günümüzde cahilleşme, yalnızlaşma başladı. İnsanlar öğrenmeyince, öğrenmek istemeyince, bütün işlerini internete yaptırmaya çalışınca cahillik en büyük sorun haline geldi.

Cahillik başlayınca çocukların bile okuma isteği gitti çünkü herkes cahil olunca çocuklar neden öyle olmayalım diye düşünmeye başladılar. Dışarı çıkmayıp bütün gün ellerinde telefonla dolaşmaları, cahillikle beraber yalnızlığı da beraberinde getirdi. Aileler çocuklarını uyarıp onları bu durumdan kurtarmak yerine onlar da çocukları gibi davranmaya başlayıp yalnızlaşmayı büyüttüler.

Sosyal medya, uzun süreli telefon kullanımından dolayı göz ve omurilik hasarları gibi sağlık sorunlarını da beraberinde getiriyor. Gençler ve çocuklar bunu fark etmezken aileler bu kadına daha fazla farkındalık içerisinde olmalı. Bu sorunu engellemek için birçok çözüm yolu var aslında.

Aileler, çocuklarının telefon kullanımını süre olarak kısıtlayabilirler. Çocukları sosyalleşmeye teşvik edebilirler. Çocuklar sosyalleşmenin, arkadaş edinmenin güzel bir şey olduğunu anlayınca telefonlardan uzaklaşacaklardır ve daha az sağlık sorunları ile karşılaşacaklardır. Fakat aileler bunu bile kendileri ve çocukları için çok görürler.

Aileler başta olmak üzere öğrenciler sosyal medya ve teknoloji bağımlılığının hayatlarına olan olumsuz etkilerin farkında olmalıdır. Kurgu bir hayat, sanal gerçeklikler ve algısını kaybetmiş bir toplumun fertleri, yavaş yavaş robot benzeri insanlara dönüşüyorlar.

Azra YEŞİLGÜL
8-B

AITLIK

Son günlerde insanların neden bir yere ait olma duygusu içerisinde doğup büyüyor diye merak ettim. Biraz düşündüğümde aslında bunun sosyal bir canlı olduğumuzdan kaynaklı olduğunu anladım veya anladığımı sandım. Ev, okul, kurs vb. yerler aslında hem benimsediğimiz, öte yandan sosyalleştığımız ortamlardır. Fikrimce kendimizi yeni bir ortama ve koşulda çekingen hissetmemizin başlıca sebebi bu.

Çevremizdeki rol modellere benzer insanların yanında o alana kendimizi ait hissediyoruz. Kişiliklerini pekiştirdiğimiz insanların yanında evimizdeki gibi hissediyoruz. Bunun nedeni de büyüdükçe uzaklaşmamız ve özlem yaşamamızdır. Kendimizi aile partnerlerimizin yanında güvende hissetmemiz; mutlu, huzurlu olmamızdır. Bunu bütün hayatımız boyunca aramamıza ve aradığımız ortama ait olmak istememiz neden oluyor. Bunun da aslında çevreyle değil, kişiyle alakalı olduğunu anlıyoruz.

İşte bu yüzden bir ömür boyu arayıştayız. Aitlik duygusu hissettiren bir insan hayatımızdan çıkınca tekrar bize o hisleri duyguları hissettirecek bir yeri ya da bir kişi arayışına çıkıyoruz. Ama bu sefer fazlasıyla zorlu ve kaygı dolu oluyor.

Teşekkürler,
Ada Sevim BOZKURT
8-A

Bu kitabın yazılmasında ve
yayınlanmasında emeği geçen
herkese teşekkür ederiz.

Kitabımız sizlere armağan olsun.

HEYBELİADA ORTAOKULU ÖĞRENCİLERİ

